

maltesiska myndigheterna, liksom andra förordnande stater, fullgör sina skyldigheter när det gäller att två gånger om året kontrollera utsedda organ.

Kommissionen fäster vidare särskild vikt vid att Malta fortfarande står kvar på Paris samförståndsavtals svartlista — även om man har konstaterat en jämn och tydlig minskning av innehavet av maltesiska fartyg under de senaste åren. Kommissionen vill i alla händelser påpeka att konsekvenserna av kvarhållna fartyg under maltesisk flagg inte kommer att ändras genom Maltas anslutning till EU. Fartyg under maltesisk flagg som "kvarhållits mer än två gånger under de senaste 24 månaderna i en hamn i en stat som undertecknat MOU" vägras tillträde till hamnar i medlemsstaterna enligt bestämmelserna i direktiv 2001/106/EG ⁽²⁾ om ändring av ordningen för hamnstatskontroll.

Kommissionen fäster mycket stor vikt vid att flaggstatens skyldigheter fullgörs och påminner parlamentsledamoten om att ett lagstiftningsförslag om flaggstaters genomförande av internationella instrument inom gemenskapen håller på att utarbetas inom ramen för det nya lagstiftningspaket som kommissionen skall föreslå.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed. EGT L 319, 12.12.1994.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/106/EG av den 19 december 2001 om ändring av rådets direktiv 95/21/EG om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll). EGT L 19, 22.1.2002.

(2004/C 84 E/0217)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0225/04

från Dorette Corbey (PSE) till kommissionen

(2 februari 2004)

Ämne: Livsmedelssäkerheten och utvecklingsländerna

På min tidigare parlamentariska fråga (E-3176/03 ⁽¹⁾) fick jag av kommissionen ett svar som i sin otillräcklighet var en besvikelse.

Kan kommissionen redogöra för om utvecklingsländerna kommer att få det lättare eller svårare att sälja sina produkter på EU:s marknad till följd av de nya bestämmelserna om livsmedelssäkerhet?

Har kommissionen mottagit några reaktioner från tredje land? I så fall: hurdana då?

Görs det några försök att uppskatta konsekvenserna för utvecklingsländerna? Om inte: varför inte?

⁽¹⁾ EUT C 70 E, 20.3.2004.

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(16 mars 2004)

Kommissionen beklagar att parlamentsledamoten fann att svaret på den skriftliga frågan E-3176/03 var otillräckligt och därmed en besvikelse. Kommissionen försökte ge en så fullständig bild som möjligt av av den nya lagstiftningen om säkra livsmedel och dess konsekvenser för handeln med utvecklingsländerna. Kommissionen anförde att bilden inte kan bli fullständig eftersom kapitlet om import och export i den allmänna livsmedelslagstiftningen ännu inte är tillämpligt och förslagen om livsmedelshygien och en förordning om foder- och livsmedelskontroll ännu är under diskussion. Kommissionens ståndpunkt var att produktions- och kontrollsystemen i exporterande tredjeländer kan behöva anpassas som ett resultat av den nya lagstiftningen och att det till följd av denna anpassning förmodligen blir svårare för utvecklings-

länder att exportera på kort sikt. Kommissionen uttryckte emellertid även förväntningen att dessa svårigheter kan bemästras genom EU-stöd relaterat till handel och kapacitetsuppbyggnad. Vad som konkret skall göras bör vara föremål för diskussion i dialogen mellan gemenskapen och dess utvecklingspartner.

Kommissionen har underrättat Världshandelsorganisationen (WTO) om förslagen till den nya lagstiftningen om säkra livsmedel. Av utvecklingsländerna har endast Brasilien kommenterat den del av lagstiftningen som rör livsmedelshygien. Brasilien hade inga principiella invändningar mot strategin i detta förslag men uttryckte tekniska och förfarandemässiga synpunkter och meddelade begränsningar i tid och finansiering för genomförandet av vissa aspekter. Inga kommentarer noterades från utvecklingsländerna vid mötena i Världshandelsorganisationens SPS-kommitté (sanitära och fytosanitära frågor).

Under tiden fortsatte diskussioner i rådet och parlamentet. En del av diskussionerna gällde konsekvenserna för utvecklingsländerna av förslaget till förordning om offentlig foder- och livsmedelskontroll⁽¹⁾. Som ett resultat föreslog medlemsstaterna att kommissionen genom artikel 50 i förslaget skulle få i uppdrag att genom EU:s utvecklings- och samarbetspolitik bistå utvecklingsländerna i deras allmänna politik för säkra livsmedel och i uppbyggnaden av deras institutionella kapacitet att uppfylla gemenskapskraven. Medlemsstaterna föreslog också att kravet på en kontrollplan i exporterande tredjeländer som ett villkor för EU:s import skulle tas bort. Kommissionen skulle i stället få rätt att begära information från tredjeländer om deras kontrollsysteem och vidta specifika åtgärder på denna grund. Dessa diskussioner avslöjade också att vissa utvecklingsländer ännu inte byggt upp kontrollsysteem i vissa sektorer såsom hortikultur. Dessa frågor utgör en del av dialogen mellan institutionerna med målsättningen att förslaget snabbt skall kunna antas. Med de verktyg som den slutgiltiga texten bör erbjuda, inklusive införandet av övergångsperioder, förväntas den befintliga handeln kunna fortsätta även om det inte finns någon behörig kontrollmyndighet för en specifik sektor i ett tredjeland. Samtidigt kan ansträngningar göras för att öka den institutionella kapaciteten i dessa länder.

Kommissionen är i slutfasen av sina interna förfaranden för att lägga fram en undersökning för att bedöma de möjliga konsekvenserna av den föreslagna förordningen om foder- och livsmedelskontroll för handeln med länder i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet (AVS) och få rekommendationer om hur handelsrelaterat stöd kan hjälpa utvecklingsländerna att anpassa sina system. Kommissionen har nära kontakter med AVS-länderna i samband med ovan nämnda undersökning.

⁽¹⁾ KOM(2003) 52.

(2004/C 84 E/0218)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0238/04

från Joachim Wuermeling (PPE-DE) till kommissionen

(2 februari 2004)

Ämne: Genomförande av direktivet om linbaneanläggningar och deras säkerhet

Europeiska unionen antog nyligen ett direktiv om säkerheten hos linbaneanläggningar. Medlemsstaterna håller för närvarande på att införliva direktivet i den nationella lagstiftningen.

I Förbundsrepubliken Tyskland ansvarar förbundsländerna för regleringen av de krav som gäller för linbanor. Till de tyska förbundsländerna hör också stater som består av städer såsom Hamburg, Bremen och Berlin samt platta kustområden som Mecklenburg-Vorpommern och Schleswig-Holstein.

Stämmer de pressmeddelanden enligt vilka EU-kommissionen med hot om ekonomiska sanktioner vill tvinga även dessa länder att genomföra direktivet genom att införa en rättsakt om linbanor, även om linbanor av topografiska skäl aldrig kommer att byggas i dessa länder?